

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni arvates ei ole Ungari õigusnormid, mis piiravad ebaproportsionaalselt põllumajandus- ja metsamaade kasutusvaldust, kooskõlas Ungari kohustustega, mis tulenevad Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitest 49 ja 63 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 17.

Kasutusvalduste tühistamist *ex lege* tuleb lugeda ELTL artikliga 49 tagatud asutamisvabaduse piiranguks. See on eelkõige tösi sellepärast, et endiste õigustatud isikute jaoks muutub kasutusvalduse lõppemisel võimatuks või ebamäära keeruliseks Ungaris asukohta registreerida (või saavutada, et nende nimele seatakse põllumajandusmaale kasutusvaldus) selleks, et seal tegutseda, ning aidata iseseisva majandustegevuse abil kaasa liidusisele majanduslikule ja ühiskondlikule lõimumisele. Komisjoni seisukohast on kasutusvalduse *ex lege* lõpetamine sobiv vahend selleks, et takistada asutamisvabaduse kasutamist või muuta see vähematraktiivseks.

Ungari õigusnormid rikuvad samuti kapitali vaba liikumist, kuna nende tagajärg on, et mitteresidendist investeerijatel takistatakse investeerimist või piiratakse nende võimalust investeerida Ungaris asuvasse kinnisvarasse. Nende õigusnormide tagajärjel kahaneb kehtivate kasutusvalduste väärtus, mis tähendab samuti kapitali vaba liikumise piiramist.

Ungari õigusnormidega diskrimineeritakse otseselt mitteresidendist EL-i kodanikke ja koheldakse neid erinevalt.

Vabaduste piiramine ülalmainitud moel ei ole vabandav. Neid ei ole võimalik välja vabandada asutamislepingus tagatud põhjendustel või muudel lubatavuse põhjendustel, millele Ungari valitsus menetluse käigus tugines.

Eriti vastuvõetamatu on Ungari valitsuse argumentatsioon, et piirangute vajalikkust saab põhjendada õigusvastase olukorra lõpetamisega. Komisjoni jaoks on vastuvõetamatu selline üldine arvamused – mida ei ole ühelgi konkreetsel juhul tõendatud –, et iga välismaalase poolt Ungari põllumajandusmaale kasutusvalduse seadmise leping on alates selle sõlmimisest õigusvastane ja kehtetu. Ei ole vastuvõetav ka selline argument, et õigusvastasus tuleneb enne 2002. aastat kehtinud õigusnormides kehtestatud valuutavahetusloa olemasolu kohustuse täitmatajätmisest iga konkreetse kasutusvalduse seadmise lepingu puhul.

Ungari õigusnormides kehtestatud piirang ei vasta proportsionaalsuse nõudele, kuna see ei ole sobiv vahend seatud eesmärkide saavutamiseks, need õigusnormid on ka oluliselt piiravamad sellest, mida on vaja kehtestatud eesmärkide saavutamiseks.

Ungari õigusnormid ei ole sobiv vahend selleks, et täita õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtetest tulenevaid nõudeid, need ei taga seda, et kahjustatud isikutele hüvitatakse kasutusvalduste lõpetamisest või piiramisest tulenev kahju.

Komisjoni arvates on vaatlusalused Ungari õigusnormid vastuolus harta artiklis 17 tagatud omandiõigusega. Sekkumine omandiõigusesse ilmneb teataval juhtudel ka siis, kui õigusrikkumine ei laiene „omandiõiguse“ kõigile kolmele koostisosale (valdus-, kasutus- ja käsutamisõigus).

Irit Azoulay, Andrew Boreham'i, Mirja Bouchard'i ja Darren Neville'i 28. juunil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 28. aprilli 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-580/16: Azoulay jt versus Euroopa Parlament

(Kohtuasi C-390/17 P)

(2017/C 412/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellandid: Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard, Darren Neville (esindaja: advokaat M. Casado García-Hirschfeld)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament

Apellantide nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- rahuldada apellantide poolt esimeses kohtuastmes kohtuasja T-580/16 raames esitatud nõuded;
- mõista kõik kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid leiavad, et vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnorme ja moonutatud faktilisi asjaolusid.

Üldkohus rikkus õigusnormi ja moonutas faktilisi asjaolusid, kui ta ei lähtunud mõiste „koolituskulud“ autonoomsest ja ühetaolisest tõlgendusest liidu õiguskorras, vaid seadis selle mõiste sõltuvusse sellest, kuidas seda tõlgendatakse erinevates haridussüsteemides ametnike elukohtades, võtmata arvesse nende kulude laadi ja laste huve.

Euroopa Kohtu praktika kohaselt tuleneb nii liidu õiguse ühetaolise kohaldamise nõudest kui ka võrdsuse põhimõttest, et sellise liidu õigusnormi sõnastust, mis ei viita sõnaselgelt liikmesriikide õigusele õigusnormi tähenduse ja ulatuse kindlaksmääramiseks, tuleb tavaliselt kogu liidus tõlgendada autonoomselt ja ühetaoliselt ning sellise tõlgenduse andmisel tuleb arvesse võtta sätte konteksti ja asjaomase õigusakti eesmärki (kohtuotsus, 15.10.2015, *Axa Belgium*, C-494/14, EU: C:2015:692).

Lisaks on järeldus, mille Üldkohus teeb vaidlustatud kohtuotsuse punktis 47, ebaloogiline ning eirab kohtupraktikat eelneva halduskaebuse ja hagi omavahelise vastavuse kohta.

Apellandid väidavad ka, Üldkohus rikkus põhjendamiskohustust, tegemata otsust võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise ja põhiõiguste harta artikli 22 rikkumise kohta, kuigi neid teemasid kohtumenetluses käsitleti.

Seda arvestades leiavad apellandid, et Üldkohus käsitles nende kolme eraldiseisvat väidet liiga lühidalt ja jõudis seetõttu järeldustele, mis ei ole põhjendatud ei õiguslikult ega faktiliselt.

Enercon GmbH 17. juulil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 3. mai 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-36/16: Enercon versus EUIPO

(Kohtuasi C-433/17 P)

(2017/C 412/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Enercon GmbH (esindajad: *Rechtsanwalt R. Böhm, M. Silverleaf, QC*)

Teised menetlusosalised: Euroopa Intellektuaalomandi Amet, Gamesa Eólica, SL

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu otsus asjas T-36/16;
- tühistada Üldkohtu otsus asjas T-245/12;
- saata asi EUIPO-le tagasi, nähes ette, et teha tuleb selline otsus, mille tegi esimene apellatsioonikoda asjas R 260/2011-1, ja lükata Gamesa taotlus tühistada vaidlusalune registreering tagasi;
- mõista kohtukulud välja kostjalt esimeses kohtuastmes.